

Til § 868.

§ 868, 1ste Stykke, affattes saaledes:

„Naar Nævningerne har valgt Ordfører, giver Formanden Statsadvokaten Lejlighed til at udvikle, hvad der er Tiltalens Genstand. Derpaa følger Bevisførelsen. Formanden spørger Tiltalte, om han er villig til at forklare sig nærmere om de Forhold, som Tiltalen angaar. I bekræftende Fald bestemmer Formanden, paa hvilket Tidspunkt under Bevisførelsen Forklaringen skal afgives. Naar Tiltalte skal forklare sig, sker det ved, at Statsadvokaten udspejler ham nærmere om Sagen. Derefter kan Forsvareren stille Spørgsmaal til Tiltalte. Yderligere Spørgsmaal kan, foruden af enhver af Dommerne og Nævningerne, stilles af Statsadvokaten og Forsvareren. Derpaa følger den øvrige Bevisførelse.“

Til § 885.

§ 885 affattes saaledes:

„Ved Spørgsmaalene til Nævningerne skal det forelægges dem til Afgørelse, om Tiltalte er skyldig i det Forhold, som Tiltalen angaar; Tiltalens Angivelser kan fraviges indenfor de Grænser, som er betegnede i § 908. Som Følge heraf hører det under Nævningernes Afgørelse, om der foreligger nogen Grund, som udelukker Straf.“

Med Hensyn til Strafansvarets Forældelse tilkommer det kun Nævningerne at afgøre Spørgsmaalet om Tidspunktet for den Omstændighed, fra hvilken Forældelsesfristen regnes.

Om Statsadvokaten er paataleberettiget, er ikke Genstand for Nævningernes Afgørelse.“

Til § 886.

§ 886 affattes saaledes:

„Nævningerne afgør, om Straffen skal forhøjes eller nedsættes udenfor den almindelige Strafferamme eller bortfalde, alt paa Grund af Omstændigheder, som ifølge Loven skal eller kan have saadan Virkning. Dog tilkommer det ikke Nævningerne at afgøre Spørgsmaal om Anvendelse af Straffelovens § 10, 4de Stykke, og § 86. Vedrørende Straffens Forhøjelse paa Grund af Gentagelse tilkommer det kun Nævningerne at afgøre Spørgsmaalet om Tidspunktet for den paatalte Handling. Om en af de i Straffelovens § 17, 1ste Stykke, omhandlede Tilstande har foreligget, henhører under Nævningernes Afgørelse, medens Retten afgør, om den Tiltalte kan anses egnet til Paavirkning gennem Straf.“

§ 886 a.

Som ny § 886 a indsættes efter § 886:

„Straffens Udmaaling indenfor Lovens Strafferamme hører ikke under Nævningernes Afgørelse. Dog kan Nævningerne spørges om, hvorvidt der foreligger formildende eller skærpende Omstændigheder.“

Til § 889.

§ 889 affattes saaledes:

„At en af de i Straffelovens §§ 15, 16 eller 18 nævnte

Som Lovforslag 1931 —32 og Folketingets Vedtagelse den 11. December 1931, dog at Paatalemyndighederne altid skal paabegynde Udspørgningen.

Som Lovforslag 1931 —32 og Folketingets Vedtagelse den 11. December 1931.

Ligesaa, dog at man deler Afgørelsen af, om Straffelovens § 17, 1ste Stykke, skal bringes til Anvendelse, saaledes, at Nævningerne kun skal afgøre, om en af de i Lovbestemmelsen nævnte Tilstande har foreligget, medens Retten skal afgøre, om Tiltalte kan anses egnet til Paavirkning gennem Straf, hvorimod Lovforslaget bestemmer, at hele Spørgsmaalet om Anvendelsen af § 17, 1ste Stykke, skal afgøres af Nævningerne.

Som Lovforslag 1931 —32 og Folketingets Vedtagelse den 11. December 1931.

Ligesaa.